

I det år, der er gået, er de to spørgsmål, jeg oftest er stødt på, hvorvidt medierne er sunde for den demokratiske samtale, og hvorvidt mediebranchen har en fremtid i en verden af AI.

For at starte med det første, så er jeg flere gange stødt på opslag, hvor Washington Posts payoff "Democracy dies in darkness" er streget over til fordel for mantraet "Democracy dies behind a paywall". Det er et ret vildt udsagn. Dels fordi det af gode historiske årsager er åbenlyst forkert. Dels fordi det modarbejder det budskab, det egentlig gerne vil fremme; nemlig at vores verden i 2023 har brug for oplysning af høj kvalitet og for at kunne skelne det fra en tiltagende malstrøm af misinformation. Demokratiet er i fare fra en tidevandsbølge af misinformation, men det er ikke bag betalingsmure, demokratiet dør. Befolkningens vilje til at betale for abonnementer har aldrig været større, og det lover godt for medierne.

Det er min oplevelse, at der er en tiltagende politisk forståelse for, at vores demokrati har brug for et pluralistisk medielandskab. Og det er jo netop det, vi som frie private medier er garanter for. Det er så ikke altid alle politikere til alle tider, der også forstår, at den ønskede pluralisme faktisk trives bedst under lige frie konkurrencevilkår.

Politikere har naturligvis som folkevalgte ret til at have holdninger til, hvilken journalistik, man gerne vil have mere eller mindre. Men det er usundt, hvis politikernes holdninger bliver toneangivende for den retning, de frie medier løber efter.

At formidle det, er den opgave, som vores fantastiske ledelse og administration hver dag kæmper for - og det gør de helt fantastisk. Der er langt mere, der samler os, end der skiller os, og året, der gik, har budt på fine eksempler på netop det.

Siden vi sidst var samlet, har Danmark fået en ny regering. AI trådte for alvor ud i rampelyset. Og så venter vi – igen i år – fortsat på en medieaftale, der kan sætte rammerne for at drive medievirksomhed i Danmark. Samtidig er der konstant bevægelser i forholdet mellem public service og de private medier - i den seneste tid især manifesteret på lyd-området. Der gik ikke længe fra, at kravet til DR om ikke at konkurrere med de private medier røg ud af Public Service-kontrakten til DR gik ind i konkurrencen med private udbydere på lydområdet. Det er noget, vi i den kommende tid vil have opmærksomhed på.

Mange af Danske Mediers medlemmer har haft et svært år. Nogle endog meget svært. Både annoncører og abonnenter har vendt deres budgetter en ekstra gang, og det har ramt vores forretninger. I kombination med de stigende energi- og papirpriser har det været en giftig cocktail for mange medievirksomheder.

Men samtidig har vi heldigvis set at investeringerne fastholdes og at innovationslysten er stor. Sammen med nylige målinger, der viser stigende villighed til at betale for kvalitetsindhold, skaber det grobund for optimisme.

Tech

De store tech-virksomheder blev også i år et gennemgående tema for vores arbejde.

Det gælder demokratisk, hvor vi fra whistleblowers har hørt, hvordan der arbejdes målrettet med at fremme indhold, der dyrker vrede og splittelse.

Det gælder kommercielt, hvor de store techvirksomheder systematisk bruger og misbruger deres dominerende indflydelse over hele det teknologiske økosystem til at fremme deres egne produkter og annonceringsmodeller.

For første gang er der vedtaget lovgivning, der kan udfordre techgiganternes unfair konkurrence – og Danske Medier kommer til at arbejde benhårdt for, at den lovgivning bruges fuldt ud.

Også kunstig intelligens er heldigvis kommet på lovgivernes radar, og det er et område, vi i Danske Medier har alle intentioner om at blive retningsanvisende på.

Medieforhandlinger

Vores tilbagevendende appel til politikerne har nu i årevis været det fælles ønske om klare rammevilkår. Udefra kommende omstændigheder gør, at vi igen i år står i en oplevelse af dejavu, når vi igen må konstatere, at de rammevilkår måske nok er på trapperne, men ikke klar endnu. Her presser Danske Medier på for at de gode intentioner om opgøret med techgiganter gøres både konkret og forpligtende.

Medieforhandlingerne bør også bruges til at få skabt mere gennemsigtighed og objektivitet ind i mediestøtten.

For det første ved, at den længe ventede øgede støtte til lokale og regionale medier sker på baggrund af objektive kriterier.

Og for det andet ved at stå ved beslutningen om at lave et nyt mediestøttesystem fra bunden, der reelt støtter innovation og pluralisme i det danske medielandskab.

Demokrati og ytringsfrihed

Et af de områder, hvor vi har været nødt til at markere os ret markant i år, har været inden for demokrati og ytringsfrihed. Det gælder i udlandet omkring MFA, men det gælder desværre også herhjemme.

Under stor bevågenhed har regeringen nedsat et udvalg med tidligere justitsminister Søren Pind i spidsen, der skal undersøge de frie mediers ansvarlighed. Det er mildt sagt ikke tryghedsskabende, når den slags initiativer kommer fra staten – men vi har valgt at gå ind i arbejdet med et åbent og konstruktivt sind.

Østpå dør ukrainerne lige nu for retten til at være et demokrati og en nation. Men midt i de mest frygtelige omstændigheder er der alligevel journalister og medier, der stædigt arbejder på at fortælle nyt til den ukrainske befolkning. Artiklerne skrives på mobiltelefoner i sikkerhedskældre og med dårlige internetforbindelser. Men de skrives, og de udgives.

Det er ikke noget, der kan gøres uden hjælp udefra. Og her er jeg meget glad for, at vi medier her i vores forening sammen med medier i de andre nordiske lande har taget initiativ til Ukrainian Media Fund, som leverer udstyr og økonomisk støtte til en lang række ukrainske medier. Så de kan blive ved med at udfylde deres vigtige rolle.

Der går en lige linje herfra og så til beslutningen om, at Danske Medier næste år påtager sig værtskabet for den 75. verdenskongres for nyhedsmedier, som netop blev offentliggjort i går. Jeg håber, at rigtig mange af jer vil vælge at deltage, når vi sammen skal sætte rammen for fortællingen om vigtigheden af frie medier.

Foreningen og dens arbejde

Tiden er ikke til, at jeg kan gennemgå alt det, Danske Medier har været involveret i. Her vil jeg henvise til den skriftlige beretning, som gennemgår en række af de vigtigste indsatser fra året, der er gået.

Til gengæld håber jeg, at I kan se, at det flugter med ønsket om, at Danske Medier skal spille en mere aktiv og udadvendt rolle. Både over for beslutningstagere og i offentligheden.

Det arbejde er forankret i foreningens strategi, der skal sikre fokus på politisk gennemslagskraft, øget synlighed og en organisation, der kan understøtte det.

Det andet spørgsmål, jeg som nævnt i indledningen ofte møder, er, om AI truer medierne. Det korte svar, er et rungende nej. AI sætter naturligvis nye udfordringer op for opretholdelsen af vores ophavsret. Og det skærper behovet for, at vi som medier er tydelige omkring, hvordan vores indhold skiller sig ud i en tiltagende malstrøm af misinformation. Det er problemstillinger, der kommer til at stå endda meget højt på vores dagsorden i den kommende lange tid. Men nej, AI ødelægger ikke medierne, så længe vi handler klogt, følger med og står vagt om vores rolle i det frie demokrati: At være dem, der stiller de kritiske spørgsmål. Alle der har leget med ChatGPT eller med GPT4 - og hvis I ikke har endnu, så gør det! - vil vide, at de store sprogmodeller ikke er bedre end de prompts, de gives. Og heri er intet nyt under solen. Det er jo det, de publicistiske medier altid har gjort - stillet vores samfund over for kritiske prompts. Så mens alle her bliver ved med at gøre det, går jeg ind i et nyt år i tryk forvisning om, at mens vi alle gør det, vi gør bedst, så har vi en organisation, der aldrig har stået stærkere i forhold til at forsvare de rammer indenfor hvilke, vi gør det.